

# Kalp çekirdeği neden ateşle yanması lâzım?

**Ömer Bey: “Mesnevî’de geçen ‘Kalp çekirdeği nura inkılâp edinceye kadar ateşle yanması lâzım...’ cümlesini açıklar mısınız?”**

## **İnsan, Kâinat Ağacının Çekirdeğidir**

Kâinatın çekirdeği, nur-u Muhammedî’dir (asm).<sup>1</sup> Nur-u Muhammedî (asm), kâinat ağacının hem çekirdeği, hem meyvesidir.

Mesnevî’de Habbe’nin ikinci i’leminde Bedüzzaman bir esasa daha iner ve kâinat ağacının temeline insanı indirir.

İnsan, kâinat ağacının hem çekirdeği, hem meyvesidir.

İnsan kalbi, ihtiyaç sevkiyle, bütün âlemle alâkadardır. Esmâ-i Hüsna’nın bütün nurlarına muhtaçtır.

Kalbin öyle bir kabiliyeti vardır ki, bir harita gibi bütün âlemi temsil ediyor, bütün kâinatı içinde saklıyor. Merkezinde Allah rızasından başka bir gaye kabul etmiyor. Ebediyetten ve bekadan başka bir şeye razı olmuyor.

## **Kalbin Arınma Süreci**

İnsanın da bir çekirdeği vardır: O da kalptir.

Bu çekirdek, ibadet ve ihlâs toprağında İslâmiyet suyu ile sulanarak iman hayatıyla filiz veriyor, ruh ile bütünleşiyor ve öyle bir yeşilleniyor ki, ruhun cismanî âlemine ruh oluyor.<sup>2</sup>

Ruhun cismanî âlemi, dünyada ve âhirette bedenle girdiği âlemdir. Her iki âlemde ruh, her biri bir esmadan gelen binden fazla duygu ile hayatı tatmaktadır.

Bu duyguların komuta merkezi kalp çekirdeğidir. Kalp çekirdeği iman ile hayatlanırsa bütün duyguları can damarı gibi besler. Böylece iman ile kemalini bulan insan kalbi, varlığının bütün manasını özünde saklar; ruha ruh olur.

Eğer kalp çekirdeği İslâm ahlâkı ile yeşermez, iman ile kemale ermez ve ibadet terbiyesiyle bütün duyguları beslemez ise, bu çekirdek kir pas tutar ve kendisini çürümeye bırakır.

Fakat çürümez. Çünkü bu bir insan kalbidir!

Bu çekirdeği ilk aslına döndürmek ve safi haline getirmek için günah kirlerinden tamamen arındırmak gerekiyor.

Bunun için de, ibadeti ve tövbesi yeterli olmadığında, ateşe atmaktan başka çare kalmıyor.

### **Ateş, Arınmaktır**

İşte cehennemın en büyük sebeb-i hikmeti burada kendisini gösteriyor.

Nitekim cehennem yakıtının insanlar olduğunu vurgulayan âyetler,<sup>3</sup> bu hakikati zihnimize nakşediyor gibidir.

Keza, “Sizden cehenneme varmayacak hiç kimse yoktur.”<sup>4</sup> Âyeti nura gark olmakla neticelenen bu arınma ameliyesinden bahsediyor gibidir.

Nitekim Bedüzzaman bu âyetleri şöyle tefsir ediyor: “Eğer o kalp çekirdeği böyle bir terbiye görmezse, kuru bir çekirdek kalarak nura inkılâp edinceye kadar ateşle yanması lâzımdır.”<sup>5</sup>

Şeddad b. Evs (ra) cehennem korkusundan uyuyamaz; yatağının içinde dönüp dururdu. “Ey Allah’ım! Ateşin korkusu beni uyutmuyor!” derdi ve kalkıp sabaha kadar namaz kılardı.

Abdullah b. Revâha (ra): “Allah’a yemin ederim ki kalbimde dünya sevgisi yoktur. Fakat ben Hz. Peygamber’i (asm) “İçinizden oraya (cehenneme) uğramayacak kimse yoktur. Bu, Rabb’inin üzerine almış olduğu kesinleşmiş bir hükümdür” (Meryem Sûresi: 71) âyetini okurken dinledim. İşte ben cehenneme uğradıktan sonra, oradan kurtulup kurtulamayacağımı bilmediğim için ağlıyorum.”<sup>6</sup> derdi.

Bedüzzaman’ın, haşır meydanını harmana benzetmesi de aynı hikmetin devamı niteliğindedir. Öyle ki, ekinler harmanda dövülerek, başaktaki meyve, sapından ve samanından ayrılır, arındırılır.

Bu temsil ile der ki Bedüzzaman: “Binaenaleyh, haşır meydanı da bir harmandır; kâinatın başak ve semeresi olan Benî Âdemi intizar etmektedir.”<sup>7</sup>

Bu bekleyiş, insanoğlunun af ile, mağfiret ile, lütuf ile ve şefaatt ile olmazsa, ateş ile arındırılması, böylece kalp çekirdeğinin ilk günkü gibi temizlenip, cennete girmeyi hak eden bir nur topu haline gelmesi içindir.

Ateş, arınmaktır, taharettir, temizliktir!

**Dipnotlar:**

- 1- Mesnevî-i Nuriye, Yeni Asya Neşr. İstanbul, 1997, s. 99.
- 2- Mesnevî-i Nuriye, Yeni Asya Neşr., İstanbul, 1997, s. 100.
- 3- Bakara Sûresi: 24; Tahrim Sûresi: 6.
- 4- Meryem Sûresi: 71.
- 5- Mesnevî-i Nuriye, Yeni Asya Neşr. İstanbul, 1997, s. 100.
- 6- Muhammed Yusuf Kandehlevi, Hayatu's-Sahabe, Akçağ Yayınları: 3/334.
- 7- Mesnevî-i Nuriye, Yeni Asya Neşr. İstanbul, 1997, s. 100